

تعیین ژنوتیپ ایزوله های هلیکوباکترپیلوری جداشده از بیماران مبتلا به زخمهای

پیتیک، سرطان معده و سو، هاضمه های بدون زخم با روش RAPD-PCR

امیر قاسمی^۱، محمد حسن شیرازی^۱، محمد رضا پورمند^{*}، جواد زعیمی یزدی^۲، نورخدا صادقی فرد^۲، سحر باقرزاده^۱، سولماز آقا امیری^۱

(۱) بخش میکروب شناسی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران

(۲) بخش میکروب شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی یزد

(۳) بخش میکروب شناسی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام

نویسنده رابط: محمدرضا پورمند، بخش میکروب شناسی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران

تلفن: ۰۹۱۲۵۱۶۸۵۲۰ همراه: ۰۸۹۵۴۹۱۰ mpourmand@tums.ac.ir

تاریخ دریافت مقاله: ۸۶/۵/۲۲ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۶/۷/۲

چکیده:

زمینه و اهداف: هلیکوباکترپیلوری پاتوژنی با پتانسیل بالای تغییرات ژنتیکی است. این باکتری می تواند میلیون ها انسان را بصورت مزمن در سراسر جهان آلوده کند. هلیکوباکترپیلوری از عوامل مهم زخم های پیتیک و سرطان معده در بیماران مبتلا است. هدف از این مطالعه تعیین ژنوتیپ هر یک از سویه های هلیکوباکتر پیلوری جدا شده از بیماران مبتلا به زخم های پیتیک، سرطان معده و سو، هاضمه های بدون زخم با استفاده از روش RAPD-PCR می باشد.

روش بررسی: ۸۰ بیوپسی از بیماران با مشکلات معده که توسط پزشک متخصص تشخیص داده شده بود از بخش آندوسکوپی بیمارستان ها بدست آمد. نمونه های بیوپسی بر روی محیط اختصاصی تحت شرایط میکروآنروفیلیک طی ۳ الی ۵ روز کشت داده شد. سپس ژنوم باکتری استخراج گردید و RAPD-PCR برای تعیین ژنوتیپ مورد استفاده قرار گرفت.

یافته ها: ۶ الگوی مختلف (A-F) با استفاده از این روش بدست آمد. این الگوها عبارتند از: الگوی A: ۱۰ ایزوله (۱۶/۹۸)، B: ۶ ایزوله (۱۱/۳۳)، C: ۵ ایزوله (۹/۴۳)، D: ۳ ایزوله (۵/۶۶)، E: ۲ ایزوله (۳/۲۷۷) و F: ۲ ایزوله (۲/۷۷). ضمناً ۲۶ ایزوله (۴۹/۵۴) باقیمانده از ایزوله دارای الگوی واحد و مشابه ای با یکدیگر و با شش الگوی دیگر نبودند. ارتباط معنی داری بین هیچ کدام از الگوهای RAPD و بیماری خاص معده در این مطالعه دیده نشد ($P>0.05$).

نتیجه گیری: نتایج این تحقیق نشان می دهد که تغییرات ژنومی زیادی در سویه های هلیکوباکترپیلوری مورد بررسی در این مطالعه وجود دارد و بهتر است تعیین ترادف ژنومی بعنوان روش مکملی همراه با روش RAPD-PCR بکار رود.

کلید واژه ها: هلیکوباکترپیلوری، RAPD-PCR، ژنوتایپینگ

مقدمه:

هلیکو باکتری پیلوری باکتری گرم منفی و مارپیچی است که به طور مزمن بیشتر از نیمی از ساکنان جهان را آلوده کرده است. عفونت با هلیکو باکتری پیلوری همراه با گاستریت مزمن، زخم های پیتیک، (Mucosa-Associated Lymphoid Tissue) سرطان معده و MALT می باشد (۱-۳). آنالیز ژنتیکی سویه های هلیکو باکتری پیلوری نشان داده است که ایزوله های هلیکو باکتری پیلوری درجه بالایی از تغییرات ژنتیکی را نشان می دهند (۴).

گوناگونی ژنتیکی گستردگی ای میان سویه های هلیکو باکتری پیلوری جدا شده از فردی در مقایسه با سویه جدا شده از فرد دیگر وجود دارد (۵,۶). شواهدی وجود دارد که نشان می دهد تفاوت های ژنتیکی ممکن است نقش مهمی را در نتایج کلینیکی عفونت بازی کند (۷-۹). روش های گوناگونی بر اساس استفاده از DNA برای تشخیص و شناسایی گوناگونی ژنتیکی هر سویه هلیکو باکتری پیلوری تاکنون بکار رفته است. این روش ها شامل بررسی اندازه پلاسمید، الگوهای بدست آمده حاصل از برش کروموزوم، ساترن بلاستینگ و RFLP می باشد. ایزوله های متفاوت معمولا با این روش ها مورد شناسایی قرار نمی گیرند که خود می توانند یا نشان دهنده ساختار جمعیتی کلون های حاصل از هلیکو باکتری پیلوری شبیه به باکتری های دیگر و یا محدودیت در روش بکار رفته در شناسایی هر یک از سویه ها باشد (۱۰) (Random Amplified Polymorphic DNA) روشی است که برای مطالعه گوناگونی و انتقال ژنتیکی هلیکو باکتری پیلوری بسیار قابل ارزش است. این روش بسیار حساس و با کارایی و سرعت بالا می باشد (۱۰-۱۲). بطور تیپیک تقریبا ۳ تا ۱۰ قطعه مشخص DNA به ازاء هر سویه هلیکو باکتری پیلوری بدست می آید (۱۰)، و هر ایزوله هلیکو باکتری پیلوری بطور تیپیک یک الگو مشخص تولید می کند که بطور قابل تکراری از ایزوله های دیگر متفاوت است. متسافنه تاکنون مطالعه خاصی در ارتباط با بکارگیری این روش در ایران صورت نگرفته است. به دلیل تغییرات بیشمار ژنتیکی از سویه ای به سویه دیگر همچنین تعیین وضعیت ژنومیک سویه های متشره در بیماران ایرانی لزوم بکارگیری روشهایی از این دست حائز اهمیت است. بی شک تعیین ژنوتیپ این پاتوژن ها تاثیر مناسبی در روشن سازی نقشه های ژنومیک و درمان آنتی بیوتیکی بهمراه خواهد آورد. بدین لحاظ هدف از این مطالعه

تعیین ژنوتیپ سویه های هلیکو باکتری پیلوری بدست آمده از بیماران مبتلا به زخم های پیتیک، سرطان معده و سو هاضمه های بدون زخم با استفاده از روش RAPD-PCR و بررسی وجود ارتباط میان الگوی منحصر بفرد ژنتیکی با بیماری حاصله از این الگوها می باشد.

مواد و روش ها:

جداسازی و کشت: با توجه به مطالعات قبلی حجم نمونه تعداد ۸۰ نمونه در نظر گرفته شد و نمونه های بیوبسی از بیماران با مشکلات معدی که توسط پزشک متخصص تشخیص داده شده بود از بخش های آندوسکوپی بیمارستان شریعتی و مطب پزشک متخصص تهیه گردید. این بیوبسی ها برای کشت با استفاده از سرم فیزیولوژی به آزمایشگاه میکروبیشناسی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران انتقال داده شد. نمونه های بیوبسی سریعا بر روی محیط های بروسلا آگار و کمپیلو باکر آگار حاوی ۱۰ درصد خون گوسفند و آنتی بیوتیک های وانکومایسین، تریمتوپریم و آمفوتیریسین B. تلخیق گردیدند. کلنی های بدست آمده که حاوی باسیل گرم منفی، S شکل، کاتالاز، اوره از و اکسیداز مثبت بودند، بعنوان کلنی های هلیکو باکتری پیلوری تشخیص داده شدند. سپس کلنی های مورد نظر در آب مقطر استریل جمع آوری می گردید و در دمای ۲۰-۲۰ درجه سانتیگراد برای انجام کارهای مولکولی نگهداری می شد.

آماده سازی DNA و RAPD-PCR :

ابتدا از نمونه های نگهداری شده در ۲۰- استخراج DNA بعمل آمد. بمنظور استخراج DNA در این مطالعه از کیت استخراج DNA (Qiagen, Hilden, Germany) استفاده شد که مطابق با دستورالعمل کارخانه استخراج DNA انجام گردید. ژنوم حاصل از هر نمونه تا انجام PCR در فریزر ۲۰- درجه سانتیگراد نگهداری گردید.

پرایمرهای بکاررفته در این مطالعه شامل:

1281: 5'-AACGCGCAAC-3'

1290: 5'-GTGGATGCGA-3'

بودند.

PCR برای ۵۰ میکرولیتر محصول شامل: ۳۵ میکرولیتر آب مقطر استریل، ۵ میکرولیتر بافر، ۲ میکرولیتر Mg^{2+} , ۱ میکرولیتر ۲.dNTP میکرولیتر از مخلوط پرایمر، ۰/۳ میکرولیتر Super Tag polymerase و ۵ میکرولیتر از DNA استخراج شده بود. تکثیر قطعات در دستگاه ترموسایکلر با استفاده از برنامه: ۴ سیکل ۹۴ درجه سانتیگراد به مدت ۵ دقیقه، ۳۶ درجه سانتیگراد

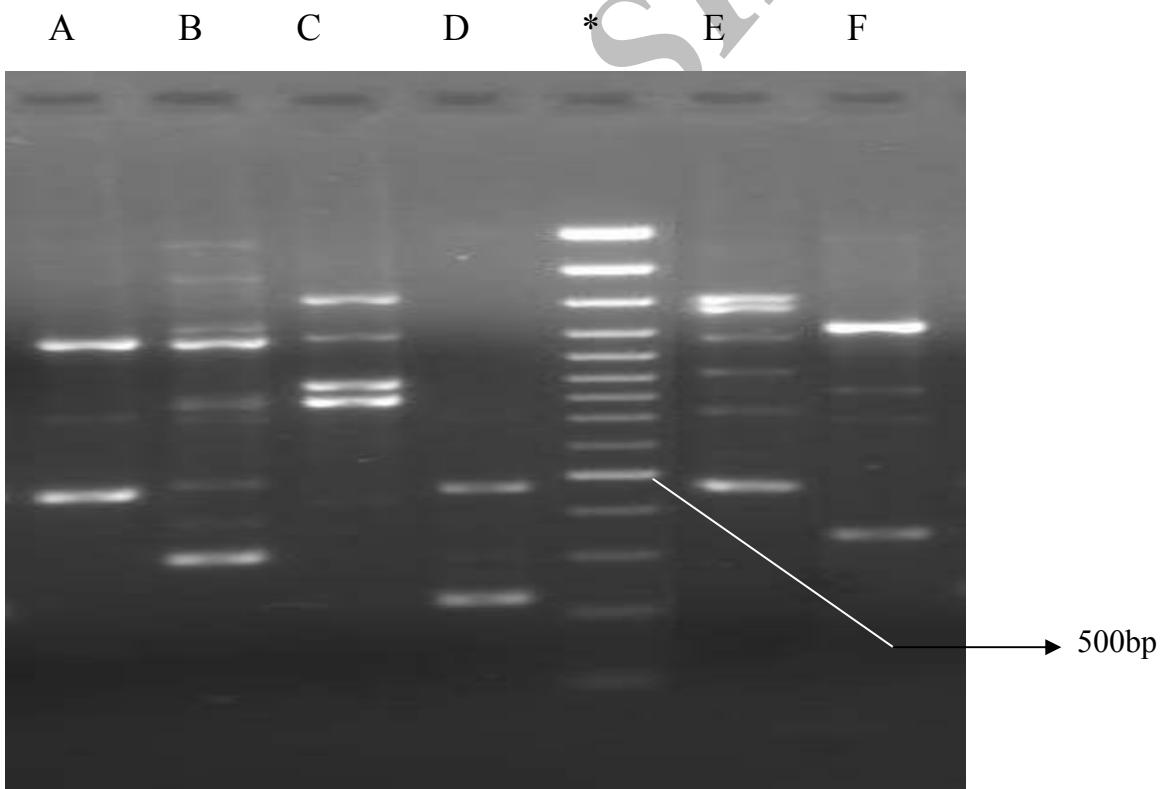
نمونه مربوط به افراد مبتلا به زخم اثنی عشر، ۱۰ نمونه مربوط به افراد مبتلا به زخم معده و ۶ نمونه مربوط به افراد مبتلا به سرطان معده بود. الگوی متفاوت RAPD در بیشتر از یک ایزووله مشاهده گردید که عبارتست از: الگو A: ۱۰ ایزووله (۹۸٪)، B: ۶ ایزووله (۳٪)، C: ۵ ایزووله (۴٪)، D: ۵ ایزووله (۴٪)، E: ۲ ایزووله (۱٪)، F: ۲۶ ایزووله (۴۹٪) از ۵۴ نمونه، دارای الگوی واحد و مشابه‌ای نه با همیگر و نه با شش الگوی دیگر بودند. ارتباط معنی دار میان یک الگو RAPD و یک بیماری معده خاص در این مطالعه دیده نشد ($P > 0.05$).

به مدت ۵ دقیقه و ۷۲ درجه سانتیگراد بمدت ۵ دقیقه، سپس ۳۰ سیکل ۹۴ درجه سانتیگراد بمدت ۱ دقیقه، ۳۶ درجه سانتیگراد بمدت ۱ دقیقه و ۷۲ درجه بمدت ۲ دقیقه انجام گردید. بعد از RAPD-PCR محصول بدست آمده در ژل آگارز ران شد و با استفاده از UV ترانس‌المینیتور باندهای حاصله مشاهده گردید (شکل ۱).

یافته‌ها:

از ۸۰ نمونه بیوپسی، ۵۴ کشت مثبت متعلق به ۲۸ مرد و ۲۶ زن بدست آمد که ۱۴ نمونه مربوط به افراد مبتلا به سوء‌هاضمه، ۲۴

شکل ۱: الگوهای شش گانه حاصل از RAPD-PCR ایزووله‌های هلیکو باکتر پیلوری بروی ژل آگاروز ۲ درصد (علامت ستاره بیانگر می‌باشد) Ladder 100 bp

رود. در واقع وقتی این نوع پرایمر بکار گرفته شود امکان بسیار زیادی خواهد داشت که قطعات تکثیر شده زیادی بدست آید ولی تنها تعداد کمی از آنها بر روی ژل آگارز بعد از رنگ آمیزی با اتیدیوم بروماید قابل دیدن است. این موضوع ارتباط زیادی با نحوه اتصال پرایمر با DNA دارد. اگر دقیقاً متصل شده باشد باندهای قابل دیدن و اگر بصورت نسبی متصل شده باشد باندها غیرقابل دیدن است. در PCR های بکار رفته معمولی، ویژگی بطور عمده ارتباط با مشخصات پرایمرها و دمای آنالینگ دارد. با این وجود، در

بحث:

امروزه شناخته شده است که انگشت نگاری DNA ایزووله‌های کلینیکی هلیکوباترپیلوری بسیار متنوع است (۱۰٪) و پروفایل انگشت نگاری حتی برای ایزووله جدا شده از قسمت‌های متفاوت معده یک شخص بسیار متغیر است. راندوم پرایمر ابتدا بوسیله Akopyanz و همکاران (۱۰) برای انگشت نگاری توصیه شد. آنها پیشنهاد کردند چون پرایمر دارای نسبت بالای GC است می‌تواند برای تمایز ایزووله‌های هلیکوباترپیلوری متفاوت بکار

RAPD یک ایزوله مشخص هلیکوباکترپیلوری انجام بدھیم، RAPD غلظت ، خلوص DNA الگو را باید مد نظر داشت. نتایج RAPD نسبتاً متفاوت خواهد بود اگر DNA ژنومی بوسیله دو روش متفاوت بدست آمده باشد. کاربرد دیگر این روش ردیابی سویه ها می باشد. در مطالعه ای که توسط Konno و همکاران در سال ۲۰۰۵ با استفاده از روش RAPD صورت گرفت نشان داده شد که با استفاده از این روش آنها توانستند انتقال هلیکوباکتر پیلوری را از مادر به فرزند بعد از سال اول زندگی نشان دهند (۱۴).

نتیجه گیری:

اگرچه ما در این مطالعه الگوهای اختصاصی از سویه های متفاوت را بدست آوردیم اما استفاده از این روش را برای بررسی تغییرات ژنومی میان سویه های مختلف برای یافتن ارتباط میان سویه و بیماری خاص را پیشنهاد نمی کنیم. در عوض تکنیک هایی مانند RAPD Sequencing می تواند انتخاب بهتری و یا مکمل روش RAPD در این مورد باشد و نیز می توان روش RAPD را بمنظور ردیابی سویه ها همانطور که در مطالعات متفاوت بکار رفته است بکار برد.

RAPD-PCR پرایمر تصادفی فقط دارای ۱۰ نوکلئوتید است و دمای آنالیز ۳۶ درجه. بنابراین، ویژگی تکثیر نسبتاً پایین است. در مطالعه ای که توسط Han و همکاران در سال ۲۰۰۳ در سنگاپور انجام گرفت، نشان دادند که سویه های جداشده از افراد مختلف دارای الگوهای متفاوتی هستند. آنها همچنین نشان دادند که RAPD برای ژنوتایپ کردن در یک مقیاس وسیع مفید می باشد (۱۲). در این مطالعه نیز ما توانستیم ۶ الگوی متفاوت تکراری و ۲۶ الگوی بدون تکرار از ایزوله های متفاوت بدست بیاوریم. با این حال بنظر می رسد که این روش نتواند قطعات کوتاه را تکثیر کند همچنین باندهایی که بدلیل کوچک بودن نمی توانند در ژل آگارز با اتیدیوم بروماید رنگ بگیرند. Govorun نیز در مطالعه خود نشان داد که اطلاعات حاصل از RAPD سویه های هلیکوباکترپیلوری هیچ ارتباطی با اطلاعات بدست آمده از بررسی ژنومی ندارد (۱۳). در مطالعه ما نیز هیچ ارتباطی میان نوع خاصی از بیماری یافت نگردید. همچنین در این مطالعه ما به این تجربه دست یافتیم که RAPD وابستگی زیادی به کیفیت و کمیت DNA الگو دارد. اگر ما مقایسه ای میان الگوهای حاصل از

فهرست مراجع:

1. Israel DA, Peek RM. Pathogenesis of *Helicobacter pylori*-induced gastric inflammation. *Aliment Pharmacol Ther* 2001; 15: 1271-1290
2. Sanders MK, Peura DA. *Helicobacter pylori*-Associated Diseases. *Curr Gastroenterol Rep* 2002; 4: 448-454
3. Dawsey SM, Mark SD, Taylor PR, Limburg PJ. Gastric cancer and *H pylori*. *Gut* 2002; 51: 457-458
4. Israel DA, Salama N, Arnold CN, Moss SF, Ando T, Wirth HP, Tham KT, Camorlinga M, Blaser MJ, Falkow S, Peek RM Jr. *Helicobacter pylori* strain-specific differences in genetic content, identified by microarray, influence host inflammatory responses. *J Clin Invest* 2001; 107: 611-620
5. Yakoob J, Hu GL, Fan XG, Yang HX, Liu SH, Tan DM, Li TG, Zhang Z. Diversity of *Helicobacter pylori* among Chinese persons with *H pylori* infection. *APMIS* 2000; 108: 482-486
6. Israel DA, Salama N, Krishna U, Rieger UM, Atherton JC, Falkow S, Peek RM Jr. *Helicobacter pylori* genetic diversity within the gastric niche of a single human host. *Proc Natl Acad Sci U S A* 2001; 98: 14625-14630
7. Labigne A, de Reuse H. Determinants of *Helicobacter pylori* pathogenicity . *Infect Agents Dis* 1996; 5:191 -202.
8. Blaser MJ. Intrastrain difference s in *Helicobacte r pylori*: a key question in mucosal damage? *Ann Med* 1995; 27:559 -63.
9. Mobley HL. De. Ning *Helicobacter pylori* as a pathogen: strain Heterogeneity and virulence. *Am J Med* 1997; 100:2S -11S.
10. Akopyanz N, Bukanov NO, Westblom TU, Kresovich S, Berg DE. DNA diversity among clinical isolates of *Helicobacter pylori* detected by PCR-based RAPD fingerprinting. *Nucleic Acids Res*. 1992;20(19):5137-5142.
11. Yakoob J, Hu GL, Fan XG, Yang HX, Liu SH, Tan DM, Li TG, Zhang Z. Diversity of *Helicobacter pylori* among Chinese persons with *H pylori* infection. *APMIS* 2000; 108: 482-486
12. Han FC, Ng HC, Ho B. Stability of randomly amplified polymorphic DNA fingerprinting in genotyping clinical isolates of *Helicobacter*

- pylori*. *World J Gastroenterol* 2003; 9(9):2021-2024
13. Govorun VM, Lokhov PG, Moshkovskii SA, Momynaliev KT, Selesnyova OV, Kudryavtseva LV *et al.* Comparative analysis of different typing methods for *Helicobacter pylori* clinical isolates. *Biochemistry* 2004; 69(5):536-41
14. Konno M, Fujii N, Yokota S, Sato K, Takahashi M, Sato K *et al.* Five-year follow-up study of mother-to-child transmission of *Helicobacter pylori* infection detected by a random amplified polymorphic DNA fingerprinting method. *J Clin Microbiol*, 2005; 43(5):2246-2250

Archive of SID